

ACC. N:R M. 16502:1-13.

B

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Karin Söderfors
Härad: Järrestad Berättare: Agneta Bergqvist
Socken: Linnäs ö. Ö. Nöbbelöv Berättarens yrke: Ljåman
(Brantevik) Uppteckningsår: 1906 Född år 1878 i Brantevik, Linnäs
ö. Ö. Nöbbelöv s:n

Uppteckningar efter privat fr. lista om
hinnvårarbete; huvudsakligen utdrag ur
fr. lista LMF 126 s. 1-13.

Skriv endast på denna sida.

Vi var åtta stycken, och de flesta var vad till hög ålder. Vi var fyra pojkar och fyra flickor. Men hade inte mycket utom hemmet, men hade nog att göra med all grana och bär. Det var inte så vanligt att granna arbetade utom hemmet på den tiden. Men tjänte inte fan; han skulle själv sitt arbete.

Det fanns inte för dina kläder att få. Men använde själv tyget, och så sydde fan till skjorta och man sydde till flickorna också så fick man låta en sömm-

mucha ny till dem.

Men hade arbetat från
morgon till kvällen. Det var
bäst när inte så gumm-
mat när det andra kom.
Det var inte så sälligt att
göra många unga.

Jag hade sexton timmars
arbetsdag nästan jämt. Det
var mycket att göra för
Brantenik. Arbetsdagen
började kllockan sju på mor-
gnen, och vid halvfyra
slutade det inte för en
kllockan blev på natten. Då
var det mycket bråk.

Vi bodde i Brantenik.
En liten hädgård hade

ett hus. Vi hade eget hus.
Det var ett enfamiljshus.
Det var fyra rum, två
böringsrum, verkstaden
och en kammare, där
fars arbetare låg. På vin-
tern var det mycket angräsa
och då hade far fyra ge-
värar, för samman två.
Karlarna brukade vara
ute för skogen och samman
och var där, de blev för
bröten.

Vi kallade rummets bak-
hus, gränskammaren
och verkstaden. Fars
låg i bakhuset. De fick va-
ra när de ville. Och sam-

kanna var icke mest ute.

Vi fötte upp en igis
och så hade vi hus.

Så han gick ut
och hämtade som pigra
och kunnade, och poj-
karna han till sjöss efter
konfirmationen. Jag fick
tala kunnade i månader
första året jag var ute.

Jag sågade en månader
och gick hemma på vin-
ten. Min bror, som var
ynge när han började,
hade mest lite mer än
alla kunnade i månader.

Gärna såg mest i det
dagliga kunnade.

Vi fick vara väldigt grä-
der liden. Det var ju en
bostad, som vi själva byggt.

Mina föräldrar gifte sig
1876 i Gladöns församling,
där man var i 30 år. Min
far var tjugo fyra år när
de gifte sig, min mor tjugo-
tre.

Vi hade kamrar, som elda-
des med stenkol. Hako hade
de inte bränt med då. Ve-
den köptes. Far sågade den
grä brännan. När vi pojkar
blev stora, hjälpte vi till.
Vi köpte inte så mycket
ned, en gammal grä är.

När jag var liten, hade

vi ingen brödspris, utan vi
hade en eldstad med en
lurjet. Pris hade inte, för-
kan jag var ungefär halv
år.

Vi hade brunn och bi-
nade upp vattnet med hjälp
av en person, under ställning.
Brunnen låg inne i skad-
gårdar. Man hade
brunn för dess tid, i
det samlade åtminstone.
Vi hämtade vatten lite var
när det var nog mest med
barn stod för det.

Skattkassen var inne i
boningshuset för dess tid.
Bakugns hade vi också, där

var bakade både grout och
fint bröd.

Vi köpte hela bänken
och mätte kaffe. Det gick
barnen gärna. Senap kross-
ades med en järnkula i
ett stort träfat. Vi drog
många droppar vatten fri.
Kär det var mycket skum
man ju alltid mala senap.

Vi saltade sin och
sörsk så det kändes för
hela vintern. Vi saltade
florin och rö. Den saltade
maten förvarades i en häll-
lase under huset.

Vi köpte grötalis för
hela året och lagade i

hänaren. - I sin vänstas
kunde vi som bodde vid
sjön alltid få.

Vi brukade ha tre
måliden som dagens. Vi
hade kaffe för morgonen,
middag klackan halv och
kväsmat vid kvällen.

Alla i familjen åt samti-
digt vid samma bänk,
och gränsen åt och
med oss. Vi åt alltid i so-
mingsrummet. Var och
en hade sin plats. Pajkar-
na fick stå och äta så
länge de var små och
gick i skolan. De hade
den tiden för den tiden.

Barnen fick nog prata, men
vi brukade hålla tyst. Vi
hade nog med att äta.

Vi hade inget dukhus.
Det var bara att ta en
av handet som det var.

Det var ett stort, fyrkan-
tigt bord, men det var
inget stembord, som vi
all hade. Det var smädat.

Vi hade porcelinsfat-
ten, men brukat som upp-
läggningsfat, glasade som
man jag idag.

Det intresserade nämligen
att vi hade kaffekalas, sär-
skilt vid julen. Då hade
vi kalas med mat och vin.

Det var gammanna, som
hvar. - Gosthaka var gäst-
värdig för oss tidens. Det
fränkans inga färdar heller
Det var skogarna, sedan var
det kullarna i skogen.

Men byggde gjärn och
drickat. Vi bjöde mat
och matade för oss hvar.
De hade hvar sin i sam-
liga hus. Det byggdes ut
till jern, och det var lite
kraftigare.

Det var ingens skapelse
och i mitt hus.

Det var järn, som hade
symaskin. Det var en
handmaskin. Den ännu

liden fick han en singel
kammarackiss.

Starkt fick man många
gångar, om man inte
hunnit hem i rätt tid - om
det fick man i skolan
och så.

Barnen följde hemma.
Om barnen skulle ha. De
andra barnen fick gå
till främmare. Men
skulle ligga en fröa, för
där efter följande.
Det var nog lite av en
långtids dag. Jag tycker
jag har varit en gammal
man, som stigit upp
på tredje och fjärde dag.

Barnen ämnades ungefär
ett och ett halvt år. Den
lite modern hade tillräck-
ligt fick de mat vid ridan-
den, skuren uppkästa i
kaffe eller mjölk, t. r. Bar-
nen lindades. Det fanns
ingen barnvagn i mitt barn-
domshem; de låg i korga.

När vi hade fått utslag
bätkes snart av lättsäda och
sunda för. - Kamfer och
brännvin var de vanliga
hushållsmedicinen på den
tiden.

Man städade varje dag
På, guldet låg hemvända
mattan, barn måste ut. -

Vårhetadens märke ständas
uauja dag. Men hade vi
hadt, som så var det att
liksom för gylstet om toka
fag har inte säga hur
offa vad tuättades. Det
var lite' olika berande
frå hur mycket kläder
man hade. Tuättmedlen
var soda och såpa. Det
fanns inga tuättmedel
då som nu. Tuätten be-
hådes i en stor hageprankit-
tel i haket. Dessa kittel
kynte på en spannan rusa
en pjuttis, ättis liten.

Vi hängde kläderna
frå klack hemma i trädgården